

PŘÍBĚH

TONIČKA BOLAVÁ JE HRDINKOU TŘI KNIH Z PROSTŘEDÍ ZEMĚPLOCHY. NÁSLEDUJÍCÍ UKÁZKA POPISUJE JEJÍ VÍTĚZSTVÍ NAD ZLOJROJEM.

TŘETÍ PŘÁNÍ

„Vítej,“ řekla Tonička.

Vítej? odpověděl zlojroj udiveně Toniččiným hlasem.

„Ano. Tady jsi vítán. A v bezpečí.“

Ne! My nikdy nejsme v bezpečí!

„Tady jste v bezpečí,“ opakovala Tonička.

Prosím! řekl zlojroj. Poskytni nám útulek!

„Ten mág měl skoro pravdu, když o vás mluvil,“ pokračovala Tonička. „Ukrývali jste se v jiných tvorech. Jenže on nepřemýšlel o tom proč. Před čím se ukrýváte?“

Před vším, odpověděl zlojroj.

„Myslím, že vím, o čem mluvíte,“ přikývla Tonička.

Ano? Ty víš, jaké to je, obávat se každé hvězdy, každého stébka trávy? Ano. Ty to opravdu víš. Říkáš, tomu „a ještě jednou otevřít oči“. Jenže ty to vždycky děláš jen na krátký okamžik a my to děláme celou věčnost. Žádný spánek, žádný odpočinek, Jen nekonečné... nekonečné zkušenosti a nekonečné informace. Zahrnující vše. Neustále. Jak vám závidíme! Jak hrozně vám závidíme! Šťastní smrtelníci, kteří dokáží uzavřít své mysli nekonečným, chladným hlubínám vesmíru! Vy máte tu věc, ten pocit... říkáte mu... NUDA. To je nejúžasnější talent v celém vesmíru. Slyšeli jsme píseň, která začínala slovy: „Svit, svit, hvězdičko...!“ Jaká síla! Jaká úžasná síla! Dokážete vzít biliony bilionů planoucích hmoty, výheň nepředstavitelné síly

povídka

a změnit to všechno na písničku pro děti! Budujete malé světy, malé příběhy, malé skořápky kolem svých myšlenek a mozků a držíte věčnost v šachu. Díky tomu se každé ráno budíte šťastně, beze pláče a vystrašených výkřiků!

Naprostý pomateneč! ozval se pobavený hlas někde v pozadí Toniččiny paměti. Doktora Vyhřezla prostě neumlčíte.

Polituj nás, ano, polituj, řekly hlasy zlojroje. Pro nás není žádné ochrany ani odpočinku, ni svatyně, kam se dá uchýlit. Ale ty se nás nebojíš, snášíš nás. Vidíme to v tobě. Máš za myšlenkami ukryty další myšlenky. Ukryj nás!

„Chceš ticho?“ zeptala se Tonička.

Ano, a víc než ticho, odpověděl hlas zlojroje. Vy, lidé, jste tak dobří v ignorování věcí. Jste skoro slepí a hluchí. Podíváte se na strom a vidíte... prostě strom, dřevnatou rostlinu. Nevidíte jeho historii, necítíte, jak mu pod kůrou koluje míza, neslyšíte pohyb hmyzu v jeho těle, nevnímáte chemické reakce, které probíhají v jeho listech, nevšimnete si tisíců odstínů zeleně, nepatrného pohybu, kterým sledují slunce, ani pomalého přibývání dřeva...

„Jenže ty nám nerozumíš,“ zavrtila hlavou Tonička. „Myslím, že by tě žádný z nás nedokázal přežít. Dáváš nám to, co si myslíš, že chceme, okamžitě, kdy potom zatoužíme, přesně jako v pohádkách. A ta přání se vždycky zvrtnou.“

Ano. To už teď víme. Vnímáme tě jako ozvěnu. Ted'... máme pochopení, řekl zlojroj. Takže teď přicházíme s přáním my za tebou. Je to přání; které napraví všechna ta předchozí.

„Ano,“ přikývla Tonička. „Vždycky je to „to poslední přání...“ to třetí přání. To přání, kdy říkáme: „At' se odestane to, co se stalo.“

WEB: www.volny.cz/sihasapa
vyšlo: 31. 1. 2018

Ilustrace: Testérka fotky: Canon S120
e-mail: sihasapa@centrum.cz

autoři vydání: Michael a Pavouk (tel. 605 150 727)
příspěvky: Michael, Terry Pratchett

303

SIHÁČEK

leden 2018

Jak to zvládáme CO SE STALO

17. 1. — ledna byly teploty lehce nad nulou a i když jinde v republice mají sněhu nad hlavu, u nás zůstává jen poprašek...

Pro začátek jsme zprvu hasili výbuchy vášni a potom jsme se pustili do programu. V sobotu bude Regata a tak jsme měli poslední možnost jak si ověřit, jak nám vázání jde. Ti, kteří se nesnažili dostat postup do krve a zlepšit si čas se pouštěli na průzkum zahrady, aby získali heslo pro dnešní den. (Ten kdo byl úspěšný, našel sedm písmen a z nich sestavil podle barev slovo KrOužky)

Při vázání se podařilo nakonec všem zlepšit svůj výkon, protože: „To by v tom byl čert, abyste se nezlepšili... ; -)

V další části schůzky jsme se dostali k těm kroužkům. Seznámili jsme se s novou deskovkou se jménem „Hravé kroužky“. Podstata je prostá, každý se snaží co nejrychleji nasadit si na palec správné pořadí barev podle zadání.

Před závěrem jsme si rozdali »karty výzvy« pro dobyvatele Skalky a »nové číslo« oddílového časopisu.

24. 1. — bylo tak 5° C nad nulou, sníh v minulých dnech napadaný, zmizel, ale zahrada vodu bez potíží vsákla, takže jsme začali venku. Bylo to krátkou běžeckou připomínkou naší dlouhodobé hry — ano »VELKÝ ZÁVOD« — tak jsme běhali a mince cinkali, dokud jsme nepřenesli všech 90 žlutých balónek...

Potom už v klubovně jsme si jedno kolo závodu zahráli, všichni se posunuli a Matymu se podařilo skončit na úkolu a úspěšně ho splnit. Měli jsme tak za sebou první část schůzky — »za sebe«.

V další části jsme se pustili do části druhé — »ve dvojicích« — to jsme si zahráli, rozdělení na dvojice „podlez, přeskoč, oběhni“, o co šlo, to vám napoví fotky na oddílových stránkách.

Po krátké hříčce jménem CITRÓN (kdo má v puse ten kousek citrónu?), jsme se pustili do části — »proti všem« — no a co jiného, než „lodní démon“...

Před závěrem jsme si předali ocenění za sobotní Uzlařskou regatu (diplomy a kartičky výzvy) a »PLÁN AKCÍ na 1. pololetí 2018«, prostudujte si, at' víte, co nás čeká a můžete si naplánovat svůj čas....

